

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/48/2023
Identifikačné číslo spisu:	3118201361
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:3118201361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. N., G. - M. č. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 46/276, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Matúš Košara, proti žalovanej BPT LEASING, a.s., so sídlom v Bratislave, Drieňová 34, zastúpenej JUDr. Vladimírom Šárnikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Rožňavská 2, o vylúčenie vecí z exekúcie, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/8/2018, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. augusta 2022 č. k. 5Co/77/2022-222, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. mája 2022 č. k. 15C/8/2018-198 konanie zastavil (výrok I.), a žalovanému proti žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% (výrok II.).

1.1. Vo svojom odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na to, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou v celom rozsahu, súd o trovách musí rozhodnúť podľa procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Súd prvej inštancie sa čiastočne stotožnil s argumentáciou žalobkyne, ktorou poukazovala na skutočnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie skonštatoval, že obe exekúcie, vylúčenia vecí z ktorých sa žalobkyňa domáhala, boli počas sporu v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní ako tzv. staré exekúcie ukončené. K ich zastaveniu tak prišlo nezávisle od vôle žalobkyne, a ďalšie vedenie tohto sporu by tak pre žalobkyňu nemohlo byť úspešné. Na druhej strane však súd uvážil, že ani žalovaný nezavinil zastavenie konania, a v konaní bol nútený brániť svoje práva počas celej doby. Súd prvej inštancie rovnako zobral do úvahy aj fakt, že žalobkyňa čiastočne zavinila, že nebolo možné vo veci meritórne rozhodnúť skôr. Konanie bolo prerušené v dôsledku konania vedeného na Okresnom úrade Trenčín, katastrálnom odbore pod sp. zn. V XXXX/XX, kde sa žalobkyňa s manželom domáhali zavkladovania dohody o BSM, pričom výsledok tohto konania bol podstatný pre rozhodnutie vo veci.

Konanie vedené na Okresnom úrade Trenčín bolo zastavené rozhodnutím zo dňa XX. W. XXXX, právoplatným dňa XX. G. XXXX v dôsledku niekoľko ročnej nečinnosti ako žalovanej, tak jej manžela pri odstraňovaní nedostatkov, ktoré bránili tomuto správnomu orgánu rozhodnúť. Týmto zadali prekážku pre konanie a rozhodnutie v súdnom konaní, čím sa čas natiahol natoľko, že medzičasom došlo k zmene právnej úpravy. Na záver súd prvej inštancie poukázal na to, že súd žalobkyňu zastúpenú advokátom vyzval pred pojednávaním, či trvá na podanej žalobe, kde žalobkyňa oznámila súdu že trvá. Súd prvej inštancie preto nariadil pojednávanie. Rovnako žalobkyňa nepreukázala, že by bola na jej strane prítomná nepriaznivá ekonomická situácia, ktorá by jej znemožňovala nahradiť trovy konania. Súd prvej inštancie tak vyhodnotením osobitnej procesnej situácie pri aplikácii § 257 CSP dospel k záveru, že je dôvodné zaviazat' žalobkyňu povinnosťou nahradiť trovy konania v rozsahu 50%.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 23. augusta 2022 č. k. 5Co/77/2022-222 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. zmenil tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1. Odvolací súd vo svojom odôvodnení skonštatoval nedôvodnosť námietky žalobkyne, že nemala vedomosť, že by v dôsledku jej nekonania nebolo možné rozhodnúť vo vkladovom konaní. Z obsahu spisu vyplývalo, že žalobkyňa vedela o prebiehajúcom vkladovom konaní vedenom na Okresnom úrade Trenčín, rovnako mala vedomosť o tom, že je vkladové konanie prerušené, pričom vedela aj to, aké nedostatky je potrebné v konaní odstrániť. Odvolací súd rovnako nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobkyne, že mohol Okresný úrad Trenčín zastaviť konanie už skôr, nakoľko v prípade zastavenia konania okresným úradom by bola žaloba zjavne nedôvodná. Ďalej odvolací súd uviedol, že ani ďalšia námietka žalobkyne, že o právnom posúdení veci v zmysle § 257 CSP nebola vopred upozornená, ako ani o tom, že bude súd prvej inštancie brať do úvahy aj okolnosti vkladového konania, nebola dôvodná. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval správne, v zmysle CSP. Súd prvej inštancie nie je podľa odvolacieho súdu viazaný dôvodmi hodnými osobitného zreteľa tak, ako ich vymedzí strana v konaní, ale naopak, je práve povinnosťou súdu posúdiť všetky okolnosti dôvodu hodného osobitného zreteľa. Skutočnosť, že došlo podľa zákona č. 233/2019 Z. z. k zastaveniu exekúcie nie je možné v týchto okolnostiach prípadu vyhodnotiť ako dôvod osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu pri rozhodovaní správne vyhodnotil pasivitu žalobkyne v uvedenom vkladovom konaní, no nesprávne vyhodnotil ako čiastočný dôvod osobitného zreteľa zastavenie exekúcie.

2.2. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) podala voči uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. V úvode svojho dovolania opísala priebeh konania pred súdmi nižšej inštancie. Žalobkyňa následne zopakovala argumentáciu uvedenú počas celého konania. V zásadnom poukázala na to, že prijatie novej právne úpravy nemala ako ovplyvniť, a bez jej viny sa tak stala v konaní neúspešnou. Rovnako mala za to, že jej nemožno pričítať pasivitu jej manžela v katastrálnom konaní, pričom ona sama nemala vedomosť o tom, že by v dôsledku jej nekonania nebolo možné rozhodnúť vo vkladovom konaní. Podľa žalobkyne mohol správny orgán rozhodnúť už skôr, bez súčinnosti žalobkyne. Žalobkyňa teda v závere svojho dovolania nastolila právnu otázku. „či je možné pod definičný pojem „procesného zavinenia“ zastavenia konania a s tým spojeného rozhodovania o náhrade trov konania z dôvodu zastavenia konania (§ 256 CSP), klásť na ťarchu strany sporu takéto zavinenie a na základe toho ju zaviazat' k náhrade trov konania, keď táto strana vzala žalobu spať iba z toho jediného dôvodu, že právna úprava bola počas trvania konania celkom zmenená, a iba touto legislatívnou zmenou pôvodná žaloba stratila dôvodnosť a oporu v objektívnom práve, hoci do legislatívnej zmeny jej dôvodnosť nebola právne sporná.“ Na základe uvedeného navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, a zároveň navrhla zrušiť aj uzneseniu súdu prvej inštancie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalobkyňa ani po prerušení konania svoju pasivitu vo vkladovom konaní neodstránila zjavne preto, že jej takýto stav vyhovoval, keďže blokoval

exekúciu postihujúcu spoločný majetok. Podľa žalovanej sa žalobkyňa svojou argumentáciou len snaží získať výhodu zo svojho protiprávneho konania tvrdiac, že o prerušení vkladového konania nevedela. Žalobkyňa sa podľa žalovanej o prerušení vkladového konania musela dozvedieť už len z uznesení súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v tomto konaní. Pasívny postoj žalobkyne vo vkladovom konaní je podľa žalovanej sekundárnym problémom, lebo primárnym dôvodom prerušenia a zastavenia vkladového konania bola samotná protiprávnosť právneho úkonu, na základe ktorého sa žalobkyňa domáhala vkladu. Žalobkyňa teda podľa žalovanej konala v zlom úmysle poškodiť žalovanú, pričom takéto konanie považuje za zneužívanie práva podľa čl. 5 CSP. Žalovaná v závere svojho vyjadrenia poukázala na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP prípustné, nakoľko žalovaným uplatnená náhrada trov konania bola vo výške 1.138,42 eura. Na základe uvedeného navrhla dovolaciemu súdu aby dovolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné, prípadne zamietol ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7.1. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP.

8. Z obsahu spisu predloženého najvyššiemu súdu vyplýva, že predmetom podaného dovolania je uznesenie odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov konania, o ktorom odvolací súd rozhodol v zmysle § 357 písm. m) CSP. V danom prípade tak nie je v zmysle § 421 ods. 2 CSP dovolanie prípustné.

9. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

10. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.